కటికోల్లు

తుప్పర తుప్పర ముసురు పడుతుంది...

అంతా ఇసుకుడిసుకుడు... మటన్ మార్కెటంతా గెదడు వాసన...

ఓ దిక్కు, కటిక పోరగాళ్లు పంపు స్టవ్‌ల మీద కాళ్లు, తల్కాయలు కమిరిస్తున్నరు... అట్నుంచి కమురు వాసన...

కీమ కొడుతున్న టకటక శబ్దాలు... తరాజుల చప్పుల్లు జోరందుకున్నయి..

శ్రావణ మాసం పోయింది. ఇంట్లో పూజల్లోని సప్పబడిపోయిన నోర్లన్ని మసాల కూరల కోసం ఆవురావురంటున్నాయి...

కిలోకి నూట అర్వై రూపాయలైనా గిరాకి తగ్గుతలేదు.

రాజలింగడు రెండు పోతుల్ని కోసిండు.... తోలుతిత్తి దీసినంక ఒకదానికి లోపల బొబ్బ రోగం తగిలినట్టు కనపడ్డది. గొల్ల కొమురయ్య మోసం చేసి ఆ పోతుని అంటగట్టిండని అర్థమైంది. అయినా కొనంగ లావట్టి చూసిండు... మంచిగనే బరువనిపిచ్చింది. కోసినంక సప్పలు సన్నపడ్డయ్... గుర్జెలు గుర్తుపట్టరాకుంట అయినయ్. కార్జెమ్ పచ్చవడ్డట్టయింది. వాటిని చూపించుకుంటనే కూరంత అమ్ముడాయె. మాంసం జలుగురువట్టినట్టయింది. పైసలు ముందుగాల్నే తీసుకున్నడు. ఇప్పుడు చెప్పినా పట్టిచ్చుకోడు.

'కూర అమ్ముకున్నంక గట్లనే మాట్లాడ్తరు... కటికోన్ని నమ్ముతారా? కనికరం లేనోళ్లు' అంటరు. గిరాకి సన్నవడ్డది... ఇనుప గొలుసుకు తగిలేసిన మాంసానికి బొచ్చె బొక్కలు తప్ప... సప్పల కండ కనవడ్తలేదు.... చూసినోల్లు చూసుకుంటనే పోతుండ్రు. ఎంత పిల్చినా పట్టించుకుంటలేరు...

'కొమురడు ఎంత పని చేసిండు... బొబ్బ రోగందని చెప్పకపాయె' రాజలింగం మనసు తల్లడిచ్చింది.

నాల్రోజులు దాచి అమ్ముకునే వృత్తి కాదాయె... చెడిపోతే పారెయ్యడానికి పండ్లు ఫలాలు కాదాయె. పది రూపాయల మాలు కాదాయె...

మొన్నటి దాకా శ్రావణమాసమని గిరాకి లేకపాయె... బేస్తవారం, శనివారం ఒక్కపొద్దు లెక్కువై ఇంకా తగ్గింది... ఆదివారం తప్ప మిగతా రోజుల్లల్ల ఎప్పుడు కోసినా ఈగలు కొట్టుకుంట పొద్దంత కూసుండుడే.... పొద్దు నడినెత్తికెక్కంగ... వల్లిపోయిన మాంసమని కిలకు యాభై చొప్పున పారేసిన రోజులున్నయి. ఈ ఒక్క

ఆదివారమన్నా గిరాకీ తగిల్తే పూటకెల్తది... లేకపోతే వారంల సగం కడుపుకు తిన్నట్లే... కటికోనికేంది... మిగిలిన మాంసంతోని రోజూ పండుగనే అని జనం అనుకుంటరు. బెస్తోల్లు చాపల కూర వండుకున్నట్టు... కటికోనింట్ల మాంసం కూర రుచుండది... పచుండది...

రాజలింగం కంత కడుపు ఊదువట్టినట్లుంది....

మనసంత బెగడు పుట్టినట్లుంది....

మస్కుల లేసి పోతుల్ని పొట్టేల్లని కోసి, నెత్తురు వట్టి, తోలు తీసి, పేగులు కడిగి పొద్దుపొడిసె వరకు మార్కెట్లకు చేరినా... బతుకు బొగడ మీద బొగ్గులేరుకున్నట్లే... అనిపిచ్చింది.

పదో తరగతి చదివే కొడుకు ఈ అయితారం తల్కాయ కాళ్లు కమిరిచ్చుకుంట వంద రూపాయలన్న సంపాదిస్తుండు... పెద్ద కొడుకు జంబిగద్దె దగ్గర మటన్ టేల పెట్టుకుంటడు. అల్లుడు బీట్ బజారు పక్కన టేల పెట్టుకున్నడు. అందరూ అలగ్ సలగే... ఇంట్లో ఆడదానికి ఎప్పుడు రోగాలేనాయె... రోజు మటన్ తినుకుంట రోగాలేందే? అని సుట్టుపక్కలోల్లు నవ్వుకుంటరు.

ఉడుకబెట్టిన రక్తాన్ని (నల్ల) అంచెల పోసుకొని మోత్కాకుల్ల పెట్టి రెండ్రూపాయలకు ఆకునిండ పెట్టుకుంట మోచివాడల కూసుంటది తల్లి ముసల్ది. దెబ్బయ్యేళ్లచ్చినా దాని కట్టం తప్పకపాయె.... కటికోని బతుకు గజ్జల్ల గగ్గోడు పుట్టినట్టేనాయె... పైకేం కనపడుతది?

రాజలింగంకు తన దగ్గరికే వస్తున్న బుచ్చన్న కనపడ్డడు... గిరాకి వస్తుందని సంబుర పల్లేదు.... బుచ్చన్న సంగతి తెల్సు...

తీసుకొనేది పావుకిలో... అదెయ్యిరా ఇదెయ్యిరా అని వేయించుకునేది

అద్దకిలో... తరాజుల నీళ్లు కొట్టనియ్యడు. పాసంగం లేదని పావుకిలో బాట్లని పదిసార్లు తిరుగేత్తడు.

"ఎందిరా లింగం... తప్పిపోయిన గొర్రెలెక్కనె బెంగటీలి కూసున్నవ్" అనడిగిండు. కొక్కానికి వేలాడదీసిన సప్పను మర్లేసుకుంట...

"కూర మంచిది... తీసుకోయే" అన్నడు రాజలింగం కత్తిదీస్కుంట.

"ఎక్కడిదో మంగురు పట్టినదాన్ని కోసినవేంరా... అన్ని బొక్కలే వున్నయి" అనుకుంట అటు ఇటు తిరగేసి 'అద్దకిలో ఇయ్యి' అన్నడు.

రాజలింగం మేక మాంసం మెడ దగ్గరిది కొయ్యబోతే "గదేందిరా... గీ సప్పలకెల్లి ఇయ్యి... కార్జాలకు నీళ్లు పట్టినట్టున్నవ్... ఉబ్బినయ్" అన్నడు. రాజలింగం ఇక తప్పదన్నట్టు సప్పకాడిది కొంచెం, మెడ దగ్గరిది కొంచెం కోసి తరాజుల వేసిండు. మోకాలి మీది బొక్కకొట్టబోతే... "గా బొక్కలేందిరా... తియ్... గా గుర్జె కోసెయ్... కార్జం ఏసుటానికి ధైర్నమస్తలేదురా" అన్నడు.

"నల్లిబొక్కనయ్యా... మంచిగుంటది" బుచ్చన్న మొత్తుకుంటున్నా రెండు మూలుగు బొక్కలు వెయ్యనే వేసిండు... అయినా బుచ్చన్న తరాజులకెల్లి వాటిని దీసి పక్కన పారేసిండు.

"నిమ నిమాలు జోకవడ్తివేందిరా... బొక్కలు బోరిగలు ఏసుకుంటనే... గిదెయ్యి" అని మెత్తటి ముక్కదీసి తరాజుల వేసిండు.

అప్పుడే సుజుకి మీద ఖాసిం భాయ్ అచ్చిండు. తెల్లటి ఫూనప్యాంటు మీద మెరిసిపోయే తెల్లటి లాల్చీ వేసిండు. గడ్డం మీసాలకు కలరేసిండు. పదివేళ్లకు ఎనిమిది ఉంగరాలున్నయి.... వెంట వున్న ఇద్దరితోని తోల్లు బేరం చేసుకుంట తీసుకపోతండు.

"మీ కటికోల్లకన్న... తోళ్ల బ్యారగాల్లు నయమయింద్రేందిరా.. "అన్నడు బుచ్చన్న.

"చాలీచాలని సంసారం... చచ్చేదాకా దుఃఖం అన్నట్టేనాయె మా బతుకులు" కత్తి తోని ఒడుపుగా ముక్కలు కొట్టుకుంట అన్నడు రాజలింగం.

"రొట్టెలోని కంటె తునకలోడే నయం అన్నట్టుంది... ధిల్లి కనవడ్తలేదేందిరా... చాపకింద గుల్ల దాచిపెట్టినవా... తియ్యరాదు" అనుకుంట గుల్లల వున్న సప్పును తీసి తరాజుల వేసిండు రాజలింగం ఇక చాలన్నట్టు జోకి చూసిండు. అర్ధకిలోకి ఎక్కువనే వుంది... తరాజు దింపి ముక్కలు కొడుతుంటే...

"తరాజు లావట్టకనే పోతివి... అర్ధకిలో అయిందారా... మల్లజోకు" అన్నడు. రాజలింగం మల్లజోకిండు.

"ఇంక దూగనే లేదు... గా మెడకిందిది కొంచెం కోసెయ్యి" అని సంచి పట్టిండు. రాజలింగడు మటన్ కొట్టి కవర్‌లో వేసి సంచిలో వేసిండు. బుచ్చన్న పైసలిచ్చినంక లెక్క పెట్టుకున్నడు.

"డెబ్బయే ఇచ్చినవ్... అర్ధకిలోకి ఎనభై కదా" అనడిగిండు.

"సాలు తియ్యవోయ్!... నీ మటనెట్లుంది? అద్సరే... కొంచెం దొబ్బ కోసెయ్యిరా... అట్లనే అప్పుడు దీసిన గా మూల్గుబొక్కలు పారెయ్యి... కొవ్వు పేగులు రెండన్న ఎయ్యకపోతివిరా... గిట్లయితే నీ దుకానానికి రా బుద్ధికాదు" అనుకుంట అన్నీ వేయించుకున్నడు.

రాజలింగడిలో ఏదో అసహనం...

పీక్లు పీక్కుతినేది... ఎవరి మాంసాన్నిరా దేవుడా అనుకున్నడు. ఖాసిం రాగానే రెండు తోల్లు దీసిచ్చిండు.

"ఖాసీమ్ భాయ్... బ్యారం జోరుగున్నట్టున్నదే అన్నడు.

"ఏం భ్యారమే... నమ్మిన బఱ్ఱె పోతుదుడ్డెను పెట్టినట్టే వుంది. ముందు ముందు ఎట్లుంటదో..." అనుకుంట తోలుకు అరవై చొప్పున రూపాయలు లెక్కబెట్టిచ్చిండు.

"ఎనభై చొప్పున తీసుకోరాదే... చేసుకున్నోని పెండ్లాం నోసుకున్నోని పాలు అన్నట్టు చెయ్యవడ్తివి" అన్నాడు.

"నాది మారు బ్యారమేనాయె... నాకు తోలుకు పది రూపాయలన్న మిగుల్తలేదు" అన్నడు.

"మరి మస్కట్‌లనే వుండకపోయినవ్... గీడేం పాడైందని అచ్చినవ్..." అన్నడు తీగురంగ.

"వన్నెలకు వైకుంటం పోతె ముసలి మొగన్ని మొసలెత్తుకుపోయిందట... అక్కడేం పాడైందే...." అనుకుంట పోయిండు.

"తోలుకు వందన్నా దక్కకపాయె... బతుకుపాడుగాను... ఎల్లకాలం చెర్ల పడ్డోన్ని తీసి బాయిలేసి నట్టేనాయె..." అని గులుక్కున్నడు.

"బోటికూర ఎట్లిత్తున్నవే రాజన్న..." రాయనర్సు రాంగనే అడిగిండు.

"కిలో డెబ్బయ్..." చూడకుండానే చెప్పిండు.

"ఎక్కడిదిరా... పోయినవారం నలుపైకే ఇస్తివి... ఇప్పుడు డెబ్బయ్‌కచ్చిందా?"

"కూరగాయలు కొనుక్కోని రెండు గంటలాగి వస్తతియ్.. మటనంత పోయినంక నువ్వే ఇస్తవ్" అనుకుంట పోతుంటే రాయనర్సుని పిల్చిండు.

"ఎప్పుడైతేందే... తీసుకపో... ఇగ యాభై ఇయ్యి" అన్నడు.

"నలుపైకి రూపాయి ఎక్కువియ్యి" రాయనర్సు అదే పట్టుదలతో చెప్పిండు. పేగులు, కావ్వు కిలో జోకియ్యంగనే... ముసల్దాని కోసమని పావుకిలో ఖీమ కొట్టిచ్చుకున్నడు. పేరుకు బోటికూరేగని.. మాంసం ఎక్కువే వేయించుకున్నడు.

మల్ల గిరాకి సల్లవడ్డది... ముసురెక్కువైంది. అయినా... ఎదురంగ సుధాకర్‌గాని టేల కాడ గిరాకి వశపడ్తలేదు. వాడు ఊరిచ్చేటట్టు పొట్టేలు తల్కాయలన్ని లైనుగపెట్టిండు. ఇద్దరు మటన్ కొట్టేటోల్లు... పెద్దోల్ల గిరాకి అంత అటేపోతంది.

పోలీసు రమేషు ఇటు వచ్చుడు చూసిన రాజలింగం పానం ఎల్లుకపోయింది. అమీన్‌సాబ్ కుక్కకు మటన్ పెట్టాలె... ఇయ్యాల్ల తనవంతే అని మర్చిపోయిండు. అమీన్‌సాబ్ ఎట్టుంటడో... ఆయన కుక్క ఎట్లుంటదో ఎన్నడు సూల్లె... కాని రోజుకో కటికోని దగ్గర్నుంచి.... అర్ధకిలోనన్న బొక్కలు, మాంసం పోతయ్...

ఒక్కసారి ఎందుకు పెట్టాలె అన్నందుకు పోలీసులు పిలిపిచ్చి కొట్టినంత పని చేసింర్రు....

"ఏమన్నా మాకు పెడ్తున్నార్రా? కుక్కనేనాయె... అదేమన్న మంచి మటనా? మక్కెలిరగ్గొడతం బిడ్డా" అని బెదిరిచ్చింర్రు. ఇక అప్పట్నించి ఆనవాయితీ లెక్కనే అయింది. కటిక సంఘంల లొల్లి అయినప్పుడు టేషన్‌కు పోతె వంతుల లెక్కన సంపాలె అని చెప్తే కేసు పెడ్త రన్న భయానికి ఒప్పుకున్నరు. అప్పట్నుంచి గాచారం తప్పక గడీలకు పోతే ఆచారం తప్పక అణుగవెట్టినట్టయింది.

రమేష్‌ని చూసి నమస్తె పెట్టిండు రాజలింగం.

కొన్ని బొక్కలు, మెడ దగ్గర మాంసం కొంచెం దొబ్బకొట్టి పావుకిలో పైనే కవర్‌లో వేసిచ్చిండు.

"నాకో అద్దకిలో కొట్టురా... దిల్లి, లివరు, కిడ్నీలు కొట్టు..." హుకుం జారీ చేసినట్లే అన్నడు, మాంసం ముక్కకూడా వేయించుకోలే... అద్దకిలో జోకకుండానే కవర్‌లో వేసిచ్చిండు. పోలీస్ రమేష్ యాభై రూపాయల నోటు చేతిలో కుక్కి చూడకుండా తిరిగిపోయిండు.

రాజలింగం కసిగా తిట్టుకున్నడు.

అది 'స్పెషల్ మటన్' కిందయితే అద్దకిలోకి నూటిరవై రావాలె... అనుకున్నడు.

మల్ల గిరాకి తగ్గింది. గొల్ల కొమురడు బొబ్బరోగం దాన్ని అంటగట్టి ఎంతపని చేసే అనుకుంట... కండ్లు పత్తికాయలు చేసుకొని గిరాకి కోసం కూసున్నడు.

ఈగలు జొబ్బుమంటున్నయ్...

చిరుగుల చాప మీద.... కత్తి దెబ్బలు తిన్న కటిక మొద్దు లెక్కనే మనసంతా గాట్లు పడ్డట్టుంది. తోలు తీసిన కళేబరం లెక్క పచ్చిపచ్చిగుంది.

"ఏందిరా... బీరిపోయినవ్" అన్నమాట విని తేరుకున్నడు. ఎదురంగ చంద్రయ్యసార్...

'అయ్యా... నమస్తే...' ఉలిక్కిపడ్డట్టు చెప్పిండు. చంద్రయ్యసార్ అదేం పట్టించుకోకనే... వేలాడుతున్న సప్పని ముట్టి చూసి "బొబ్బ రోగమచ్చిందాన్ని కోసినట్టున్నవ్ కదరా... రేపు సిటీల కక్కుడు బైలు పెడితే... గొడ్ల డాక్టర్ గాడు సర్టిఫికెట్ ఎట్లిచ్చిండని నా మీద ఇరుసుకు పడ్తరు... ఒక్క దానికి సర్టిఫికెట్ తీసుకొని నాలుగైదు కోసుడు మీ కటికోల్లకు బాగా అలవాటైంది. సట్‌పికెట్ తీస్కున్నవా"

అనడిగిండు తీగురంగా...

రాజలింగనికి పంచెడి పానాలు ఎల్లిపోయినయ్...

"గొల్లకొమురడు తక్లీబ్ చేసిండయ్యా" అన్నడు భయం భయంగా....

"ఎవడు.... చిల్వకోడూర్ కొమురడేనా? వాని మూడువందల గొర్లకు చిటుకు రోగమొస్తే నేనే కాపాడిన... రెండు గొర్లిచ్చిండు. నట్టల మందేస్తే నయాపైసియ్యలే..." అన్నడు. గొడ్ల డాక్టర్ రెండు మేకల మందల్ని సంపాయించిండు. ఒక్కో మందల అరవై, డెబ్బయికి తక్కువుండయి.

"నీ దగ్గర మటన్ తీసుకునేటట్టు లేదు కదరా..." అన్నడు గొడ్ల డాక్టరు. మార్కెటంతా కలియజూస్తూ...

"ఇయ్యాల కూర మంచిగలేదయ్యా...." అనుకుంట అంగి జేబులకెల్లి వంద రూపాయల నోటు తీసిచ్చిండు. వాటినందుకొని జేబులో పెట్టుకుంట "ఇంకోసారి మంచిది కొయ్యి... రోగం లేదని మేం ఫిట్‌నెస్ సట్‌ఫికెట్ ఇయ్యాలె... మీరు గిట్లాంటియి కోసి బద్‌నాం చేస్తరు" అనుకుంట వెంకటేశం టేల దిక్కు పోయిండు.

నిజానికి చంద్రయ్య వెటర్నరీ డాక్టర్ కాదు... లైవ్ స్టాక్ అసిస్టెంటు! ఆయన కనవడుడు జూసి రామన్నగాడు థిల్లీలు, గుర్దెలు తీసి గుల్లకింద దాసిండు.

రాజలింగం గుండెల్ల దిమ్మిసతోని గుద్దినట్లయింది. తమ బతుకుల్ని ఎవలో ఖీమ గొడ్తున్నట్లే అన్పిచ్చింది. అయ్యవారు ఆకుల్నాకంగ దాసరి ప్రసాదమడిగినట్టు... చీరుకు తింటున్నరు అనుకున్నడు.

మార్కెట్ గేటుకాడ... జీను ప్యాంటు మీద నల్లటి టీషర్టు వేసుకొని టిప్పుటాపుగా కన్పిచ్చిండు శేఖర్ సార్. :

అయనంటే కటికోల్లందరికి హడల్... మున్సిపల్ ఆపీస్‌ల సానిటరీ ఇన్‌స్పెక్టర్... దాదాపుగా మార్కెట్లకు రాడు. మున్సిపల్‌ల పనిచేసే పారిశుధ్యం పని వాళ్లల్లో ఎవడ్నో పంపిస్తడు... ఫలానా కటికోడు మటన్ ఇస్తాడని...

ఒక్కసారి సాయిలుగాడు మటనెందుకియ్యాలె అని ఆయనతోని డైరెక్టుగా లొల్లి పెట్టుకున్నందుకు... అది మనసుల పెట్టుకున్నడు. వారం తిరిగేలోపల మున్సిపలోల్లు దాడి చేసినట్టే వచ్చిండ్రు...

మార్కెట్ మీద పడ్డరు...

ఈగలు... దోమలు... రొచ్చు... వెంట్రుకలు.... మార్కెట్‌లో పరిశుభ్రత లేదని ఇరుసుకపడ్డరు.

మటన్ మీద ఫినాయిల్ లీటర్లకొద్ది కుమ్మరిచ్చిండ్రు.

కేసులు బనాయిస్తమని బెదిరిచ్చిండ్రు... ఫినాయిల్ కుమ్మరిచ్చిన మటన్ ఎవలు కొంటరు... ఆరోజు ఒక్కొక్క కటికోడు రెండు వేలకు తక్కువ లాస్ కాలే... అంతటి ఇషపాత్కపోడు...

అప్పట్నించి కటికోల్లు మెత్తవడ్డరు... వంతుల వారిగా మటన్ పోతది... ఒక్కోసారి ఈయనే మంచితనం కోసం, మెయిర్బానీ కోసం చైర్మన్ ఇంటికి కమీషనర్ ఇంటికి పంపిస్తడు.

శేఖర్ సార్... రాజలింగం టేల ముందు నుంచి పోతుంటే... ఎక్కడాగుతడోనని భయంతోని మొకం పక్కకు తిప్పుకున్నాడు. గుడ్డికొంగకు కొర్రమొట్ట దొరికినట్టు సుధాకర్ షాపు కనపడ్డది. "సుధాకర్... మంచిగున్నవా?" అన్నడు ప్రేమగా... వాడు 'రండి సార్' అని మంచి మంచిది కొట్టిచ్చిండు... పోసిని పోషవ్వా అంటే.... చెవి కమ్మలు దీసి చేతిల పెట్టినట్టు ఉబ్బిపోయిండు. మల్లీ

రాజలింగం ఈగలు కొట్టుకుంట కూసున్నడు... ముసురు తగ్గు ముఖం పట్టింది. మాంసం ఎండుకపోతంది... అప్పుడప్పుడు నీల్లు చల్లుతుండు... లక్ష్మింపతి కనపడ్డడు. కూరగాయలు కొనుక్కొని ఇటే వచ్చిండు.

"పావుకిలో ఖీమ కొట్టియ్యిరా రాజన్నా..." అన్న యాభైనోటు ఇస్తూ...

"వద్దే అన్నా నీ దగ్గర పైసలు తీసుకుంటనానె? వద్దుగని..." అని టకటక ఖీమ కొట్టిచ్చిండు... ఇలా అన్నా అనకపోయినా లక్ష్మింపతి పైసలియ్యడని తెల్సు. ఇరవై వేలు బాకియ్యాలె... నెలనెలా మిత్తి తీసుకుంటడు. మటన్ పెట్టకపోతే పైసలడుగుతడని భయం. లక్ష్మింపతి యాభై నోటు జేబులో పెట్టుకున్నడు.

"అన్నా... మొన్న మేం దేవునికి పెట్టుకున్న రోజు కిలో మటన్ పంపిన... ముట్టిందానే" అనడిగిండు రాజలింగం.

"ఏం కూర పంపినవ్‌రా... ప్రేమగల్ల మొగుడు పెసరగాయ పంపితే గిరిగిరి ప్రాణం బాయె అన్నట్లు... గంత ముదురుదారా పంపితే..." కనీసం కృతజ్ఞత లేకుండా కొట్టి పారేసిండు లక్ష్మింపతి.

రాజలింగం పానాలు అవిసిపోయినయ్...

ఏమైనా అంటే... బాకీ అడుగుతాడు. ఏం మాట్లాడలేదు. లక్ష్మింపతి వెళ్లిపోయిండు.

పదకొండు దాటుతోంది.

కొందరు మటన్ అయిపోయి టేలాలు మూసేత్తుండ్రు... కాల్లు తల్కాయలు కమిరిచ్చే కాడ గిరాకి అయిపోయింది. పంపుస్టవ్‌లు బందు చేసి పోరగాల్లు పైసలు పంచుకుంటుండ్రు.

సగం మార్కెట్ ఖాళీ అయింది.

రాజలింగం దగ్గర ఇంకా మాంసం అట్లనే వుంది... ఒకరిద్దరు వచ్చి చూసినా బాగా లేదని పోయింంద్రు... తక్కువకిస్తానంటే ఒకాయిన వచ్చిండు...

కిలో నూర్రూపాయలకే ఇచ్చిండు...

ఆదివారం కాబట్టి హోటలోల్లు దాబాలోల్లు కూడా రారు....

మళ్లీ ఎదరు చూపులు... ఈగలన్నీ ఇక్కడికే చేరినయ్...

రాజలింగంకి కూరెట్లపోవాలె... పెట్టుబడన్నా రాకపోయె... అన్న మనాది పట్టుకున్నది...

బతుకు మీద రోత పుట్టింది...

కటిక కులంలో పుట్టినందుకు తిట్టుకున్నడు...

కులం అంటే యాదికచ్చింది...గొర్రె కసాయోన్ని నమ్మినట్టు అనే శాత్రాలు పుట్టిచ్చింంద్రు.

కటికోడు... అంటే కసాయోడు... అనే అర్తాలు పుట్టిచ్చింంద్రు.

మరి కులాన్ని పక్కనబెడితే....

బొబ్బరోగం దాన్ని అంటగట్టిన గొల్ల కొమురయ్య... పోలీస్ రమేషు... తోల్ల బేరం చేసే ఖాసీం... గొడ్ల డాక్టరు చంద్రయ్య... సానిటరీ ఇన్స్పెక్టర్ శేఖర్ సారు... బాకీలిచ్చే లక్షింపతి....

వీళ్ళంతా... ఎవలు??

మేకనో, గొర్రెనో కోసేవాడు కటికోడు...

మరి మనుషుల్ని, మనుషుల జీవితాల్ని పీక్కుతినే వీళ్లనేమనాలి???

రాజలింగం ఆలోచిస్తున్నాడు....

*